

ד"ה לדבר וכו'. וכשהוקבע בזכרים וכו'. כ"ל לפ"ה.
ד"ה הוא וכו'. פסח הוא משמע בהווייתו. כ"ל לפ"ה.
ד"ה וכשלמים וכו'. מהיקשא דמצוה דשלמים. כ"ל לפ"ה.

ד"ה ה"ג וכו'. בדינא דר"א ור"י. כ"ל לפ"ה.
תוס' ד"ה עולה וכו'. אע"ג דאעשה מכפרת יותר מחטאת וכו'. מ"מ התחלת הכפרה אינה צאה רק ע"י התשובה והעולה צאה לסיים הכפרה ולדורון אחריו.
ד"ה ריצה וכו'. אפי' הם חטאתם קודמת לעולה. כ"ל לפ"ה.

ד"ה ואמרתם וכו'. דכ"ל בה כל עבודות וכו' מוקי לי' לשינוי קודש. דל"ז ע"כ צריך לאוקמי קרא דואמרתם צא"ע לשינוי צעלים כיון דכל עבודות דשינוי קודש כבר נכללו בקרא קמא. צא"ד. פסח וסחמה כל עשיות. כ"ל לפ"ה.
ד"ה הוא וכו'. דהוא בזביחה וכו' וקרא דועשית בפ' ראה. ר"ל, דהו"ל לאוקמי קרא קמא למנוה וצתרא לעכב, לז"ק דהוא משמע עיכובא וצכל עבודות. צא"ד.
ושינוי דהואיל וגלי גלי לא ניחא להאי פירושא כמו לפי' קמא. ר"ל, דצשלמא לפי' קמא דהוא אחי לעיכובא צש"ק צכל עבודות וצש"צ צזיחה י"ל דה"ק דהואיל וגלי צש"ק דכיון דאיכא עיכובא צזיחה ה"ה צשאר עבודות גלי נמי צש"צ דדינא הכי, ואע"ג דלעיל (ד' א') אמרינן דלא ילפינן שאר עבודות צש"צ משאר עבודות צש"ק, מ"מ כיון דחזינן הכא דלמנוה ליכא שום חילוק ביניהם אע"פ צש"ק ישנו צד' עבודות וצש"צ לא, ממילא נאמר דה"ה לעיכובא אין חילוק, משא"כ לעיל דלא הי' לימוד צש"צ צשאר עבודות אף למנוה אצל לפי' צ' דאפי' צש"ק ליכא לימוד לעיכובא צשאר עבודות א"כ ל"ש לומר הואיל וגלי עיכובא צזיחה ה"ה צשאר עבודות, דאדרבה מדכחז עיכובא דהוא צזיחה דווקא משמע דאחי למעט שאר עבודות, אצל לפי' קמא לא גלי צש"צ צזיחה דווקא למעוטי שאר עבודות דהא קרא סתמא כתיב רק צא"ע מוקי לה צש"צ וי"ל הואיל וגלי גלי, ולא הבינותי, מ"ש הצ"ק הואיל דגלי צש"ק צשאר עבודות גלי נמי צש"צ משום דקרא דהוא קאי צש"צ לא דילפינן לי' מש"ק דסוף סוף הוא דקאי צש"ק אינו רק לענין צזיחה ולשאר עבודות צריך למילפי' מש"ק.
ד"ה מה וכו'. לישתוק קרא מזביחה. ר"ל, דלא הו"ל למכתב רק ואמרתם פסח הוא לאשמעינן עיכובא צש"ק צכל עבודות וצש"צ חתי משלמים וכו', ותמיהת הצ"ק דאצטריך חיצת זבח לגלות על אשם דלא מעכב כפירש"י לעיל דזעינן למכתב הוא גבי א' מעבודת הדם, י"ל צפשיטות דמדכתיב מקודם מה העבודה הזאת לכם וכתיב אח"כ אשר פסח על צמי בני ישראל וגו' משמע דמיירי צעבודת הדם, דעיי' פסח על צמי בני ישראל ואכתי ל"ל חיצת זבח.

בעית למימר דקרא דחיק ומוקי אנפשי' וכו' הא לר"פ צלא"ה לק"מ מהא דר"ש דאין נפדין תמימין.
תוס' ד"ה לא וכו'. מתנות הראש לא מעכבי וכו' אינו קרוי עוד מחוסר כפורים וכו'. ר"ל, אצל לעולם צריך להציא לוג אחר למתנות הראש כפירש"י הכא. צא"ל. לכל הפחות צריך ליתן על הצהונות וכו'. משום דלוג שמן הוי צמקוס קרבן ומעכב לאכול צקדשים, וא"צ להג' הצ"ק.
ד"ה וליקו וכו'. יכול להפרישו אח"כ ולהקריב. כ"ל לפ"ה. ור"ל, עם עוד אחר שיפריש עמו. צא"ד. לקרא דמשמע ע"י לצ צ"ד. כ"ל לפ"ה.

ד"ה סבין וכו'. מייחי לה דא"ר יוחנן וכו'. כ"ל לפ"ה.
צא"ד. דמילתא דשמואל כרצנן. ואין מייחי ע"ז תג"ה מהא דר"ש. צא"ד. וצבריימא חידש טפי ממחני' צהא דקמני וכו'. כ"ל לפ"ה.

ז א' רש"י ד"ה לדברי וכו'. ויוציאום לחול צכ"ל לפ"ה.
וכו'. ולא יקייצו בהן אלא ל"ל כך שמעתי בשבועות.
כ"ל לפ"ה. ור"ל, דזה הפי' הו' ע"פ סוגיא דשבועות הנ"ל.
ד"ה תודה וכו'. דאין זה שינוי בעלים. כ"ל לפ"ה. ור"ל, צשחיתה לצד לא מיפסלא, וכמ"ש גם התוס', וא"צ להג' הצ"ק. צא"ד. תודתו של זה לשם תודתו של זה. ר"ל, שנתחלפו לו זו צו.

תוס' דלמא וכו'. ועוד מצינו דהיכא דל"ל תקנתא וכו'. כ"ל לפ"ה. ור"ל, דצחמת מצינו אופן דס"ל לר"ש לצ צ"ד מתנה ואעפ"כ ליכא לתרץ זה כאן דהא חית לי' תקנתא צרעיי'.

ד"ה אמר וכו'. וטעמא דשלמים לשם תודה אצטריך משמע דר"ל וכו'. כ"ל לפ"ה. צא"ד. דתודה משום שלמים. ר"ל, דמדקאמר הטעם דתודה ששחטה לשם שלמים כשרה משום דחקרי שלמים וא"כ לא הו"ל למימר חטאת לשם חטאת דכשרה דהא כ"ש הוא, אלא לאשמעינן דאפי' חטאת לשם חטאת חזירו כשרה. צא"ד. דשינוי קדש הו' איפכא משינוי צעלים. כ"ל לפ"ה. צא"ד. דרצא לא פי' הפסוקים צדצרו. כ"ל לפ"ה. ור"ל, דרצא צענמו לא פי' הפסוקים רק ר"י צר אחי דרמי להו ומשני.

ד"ה חטאת וכו'. דמסתמא עולה יביא וכו'. ר"ל, דמש"ה כשרה החטאת אע"ג דעדיין לא הפריש העולה דמסתמא ציחנה והו"ל מחויב כפרה אחרת.

ד"ה על וכו'. דגבי עולה נמי כתיב לכפר עליו. והו"ל מחויב כפרה כמותו ואיכא שינוי צעלים.

ע"ב רש"י ד"ה מקופיא וכו'. ועבירת עשה בידו. כ"ל לפ"ה.

ד"ה דווקא וכו'. אחריתי ומיהו וכו' מידי א"ד וכו' שינה מה. כ"ל לפ"ה. והוא סוף הדבור.

ד"ה אי וכו'. אעבירת עשה שבידו. כ"ל לפ"ה.